

τραπεζάκι του καφενείου. Παθρουμε κι' ένα καφέ. Λοιπόν, είπαμε, μι' μεραρχία στὰ Δαρδανέλλια...

Μή μου πει κανένας πώς είμ' αλαφρός, γιατί θά τοῦ πῶ πῶς εἶναι γερμανόπληχτος καὶ πῶς μισεῖ τὴν ἀλαφροσύνη, γιατί προσκυνάει τῇ βαρεῖᾳ γερμανικῇ μπόττα. Βλέπετε τί ὥραϊα ποὺ τὰ λέω; Ἀλαφρὸς βέβαια εἶμαι, ἀμ' τί! Ἀχ, τί νὰ σᾶς κάνω, ποὺ δὲ μᾶς μοιάζουνε ἔλοι οἱ συμπατριῶτες μας. Ἀχ, καὶ νάγτανε ἔλος ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς σὲ θέση νὰ μᾶς νιώσει καὶ νὰ μᾶς καταλάβει, ἐμᾶς τοὺς ὑπερανθρώπους, τοὺς ὑπερέλληνες, τοὺς ὑπερπατριῶτες, τοὺς ὑπερδιπλωμάτες, τοὺς ὑπερστρατιγούς. Ἀχ, νὰ μπορούσανε νὰ μᾶς πιστέψουν ἔταν τοὺς λέμε πῶς ἡ φρονιμάδα εἶναι γιὰ τὰ βαρύνοντα καὶ εὐνοῦχα ἔθνη, ἀνὰ τοὺς Ἑλβετοὺς, τοὺς Νορβεγούς, τοὺς Σουηδοὺς, καὶ πῶς γιὰ μᾶς γόνιμους καὶ πολιτισμένους ἡ φρονιμάδα εἶναι ἡ καταστροφή μας!

Μὴ, χάνουμε καιρό, μὴν περιμένετε! Ἐμπρός! Τραβάτε καὶ ποὺ μᾶς καλεῖ ἡ δόξα. Μὲ πατρικὴν ἀγάπην θὰ παρακολουθῶ ἐγὼ τοὺς θριάμβους σας ἀπ' ὅπου βρίσκομαι, εἴτε στὸ καφενεῖο, εἴτε στὸ σπίτι μου, εἴτε στὴν Ὀμόνοια, εἴτε στὸ Σύνταγμα. Τελείωσε, πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε μεγαλεπίβολη καὶ ριψοκίνδυνη πολιτική...

Κολιγούχτα σας, πηχάινω νὰ πληχίσω νωρὶς ἀπέφε, γιατί πρῶτα σήμερα καὶ δὲ νιώθω πολὺ καλά... Ἔχετε μ' ἀρέσει: φεδερὰ τ' ἀράκι μὲ τίς ἀγγινάρες...

— Καλιγούχτα! Βέβαια τολμηρὴ κι' ἐθνικὴ πολιτική. Ἡ Μεραρχία νὰ φύγει, ἔπως εἶπαμε... Νὰ πάρετε μιὰ κουταλιά σόδα καὶ νὰ πιεῖτε ἀπὸ πάνω μιὰ λεμονάδα. Εἶναι ἕνα κι' ἕνα γιὰ τὸ στομάχι... Καὶ μένα μ' ἀρέσουν οἱ ἀγγινάρες τρελλά, μὰ... χαιρετίσματα στὸν ἀδερφό σου τὸ Γιάννη.

GONFALONIERE

Ο ΒΡΟΧΗ ΑΠΟ ΔΑΚΡΥΑ Ο

Μετά τὸ δυνατό τοῦ ἀγῶνα σάλο
Πένθιμο μοῖοί ὅι χωρίς καὶ ἕνα,
Παντέρημα στὸν κάμπο τὸ μεγάλο
Κοιμοῦνται τὰ κορμιά τὰ σκοτωμένα.

Γιατί εἶναι πέρα ἐκεῖνοι ποὺ πονοῦνε.
Ποὺ κλαῖνε κλαῖνε «Ἀχ πέθανες, καλὲ μου...»
Καὶ τὰ πικρά τοὺς δάκρυα δὲν μποροῦνε
Νὰ φτάσουνε ὡς τὸν κάμπο τοῦ πολέμου.

Κι ὁ οὐρανὸς ἀγάλλει ἀγάλλει παίρνει
Τὰ δάκρυα τῶν θλιμμένων ἕνα ἕνα
Καὶ μὲ ὅλου τοῦ καημοῦ τὸ κλάμα γέρνει
Καὶ βρέχει τὰ κορμιά τὰ σκοτωμένα.

ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΤΑΝ

Ο "ΤΟΝ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΑΙ ΥΒΡΕΙΣ,, Ο

Περνώντας προχτές ἀπὸ κάποια γειτονιά, ἄκουσα νὰ βγαίνουν ἀπὸ ἕνα φωτισμένο ὑπόγειο τραγοῦδια μιᾶς παρέας ποὺ γλεντοῦσε. Μπόρεσα νὰ ξεχωρίσω τὴ λέξη: «τὸν ἄτιμο...». — Ἀπάντησα στὸ δρόμο στρατό, ποὺ γύριζε τραγουδώντας ἀπ' τὰ γυμνάσια. Καὶ ξεχώρισα τὴ λέξη: «τὸ ἄτιμο...». — Μέσα σὲ τραγοῦδια τῶν μαθητῶν τοῦ σχολιοῦ ἄκουσα τὴν ἴδια λέξη: «τὸν ἄτιμο...».

Μὰ δὲ βρίσκονται λοιπὸν τίποτ' ἄλλα καλύτερα τραγοῦδια στὴ νεοελληνικὴ πατριωτικὴ τέχνη, γιὰ νὰ τὰ τραγουδάμε; Δὲν μπορεῖ νὰ λείψει ἐκεῖνη ἡ ἀσχημιά μὲ τὴ ντροπερὴν ἐπωδὸ; Καὶ τί γίνονται κεῖνα τὰ θούρια καὶ τὰ ἐπινίκια καὶ ἀναψυχτικά, ποὺ βραβεύτηκανε δῶ κ' ἔξη μῆνες γιὰ τὸ στρατό; Τονίστηκαν; Πότε θὰ τονιστοῦνε; Κι' ἂν τὰ παλιά τὰ βαρεθῆκαμε ἢ τ' ἀπαρνηθῆκαμε, κι' ἂν ἡ νέα παραγγελιά δὲν εἶναι ἔτοιμη, δὲν μπορούμε νὰ σφαλίσουμε τὸ στόμα γιὰ λίγον καιρό;

Εἶναι καιρὸς πιά νὰ μάθουμε πρῶτα μεῖς—καὶ μερικὲς ἐφημερίδες μας πρέπει νὰ τὸ μάθουνε—κ' ὅποτε νὰ τὸ διδάξουμε καὶ στοὺς στρατιῶτες μας καὶ στὰ παιδιά μας, πῶς ἡ βιοσιὰ μᾶς κατεβάζει κάτω ἀπ' τὸν ἀντίπαλό μας πῶς ἡ βιοσιὰ εἶναι ἀνάντρο καὶ ταπεινὸ πράγμα ποὺ λερώνει τὰ χεῖλια ποὺ τὴν προσφέρουμε. Πρέπει νὰ τὸ ποῦμε πιά, πῶς ὁ **σωβινιστικὸς κωλικόπονος** εἶναι μιὰ ἀσχημὴ κ' ἐπικίνδυνη ἀρρώστια, καὶ πῶς εἶναι πιά καιρὸς νὰ μπεῖ στὴ θέση τοῦ κωλικοῦ ὁ ἀληθινὸς πατριωτισμός.

Ἐμεγαλώσαμε καὶ δυναμώσαμε—ἄς ἀφίσουμε τίς βραιοῖς γιὰ τοὺς ἀδύνατους. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ σεβαστοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας, γιὰ νὰ κάνουμε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς σέβονται.

HANS WRACK

ΣΑΑΔΗ.— Συγχώρα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τιμώρησες.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔπεσε δὲν τὰ καταφέρει πάντα νὰ σηκωθεί.

Μὴ δίνεις ἀξία παρὰ στοὺς θησαυροὺς ποὺ θὰ μπορέσεις νὰ κουβαλήσεις μαζί σου στὸν Παράδεισο.

Πρὶν τετῶσεις τὸ τόξο σου σκέψου λιγάκι, γιατί θάνα πιά ἀργά σὺν ξεφύγει τὸ βέλος.

HEINE.— Ἡ μεγαλοφυΐα φέρνει μέσα της ἕνα ἀποτύπωμα τῆς φύσης, καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ φύση κεντριζομένη ἡ θύμησή της ξαναγεννᾷ τὸ ἀποτύπωμα τοῦτο. Τὸ τοῖόνιο ἀπομυμνῆται τῇ φύσιν καὶ δημιουργεῖ συνθετικὰ ὅ,τι ἀναλυτικὰ δημιουργεῖ ἡ μεγαλοφυΐα. Ὑπάρχουν ὁμως καὶ χαρὰς χεῖρες ποὺ κυμαίνονται ἀνάμεσα στὰ δύο.

ΨΥΧΑΡΗΣ.— Μπορεῖ ἰσχυρὸ δίκιο, μὰ πρέπει νὰ κατέχεις καὶ τὴν τέχνη ἰσχυρὸ δίκιο.